

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-05313/2018-ERU

V Ostravě dne 8. listopadu 2019

Č. j. 05313-18/2018-ERU

USNESENÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-05313/2018-ERU a zahájeném dne 15. června 2018 s obviněným z přestupku, společností **HENSTAV s.r.o.**, se sídlem Domažlická 521/101, 318 00 Plzeň - Skvrňany, IČO: 290 85 373, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Správní řízení vedené Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. OSR-07926/2019-ERU s účastníkem řízení, kterým je společnost HENSTAV s.r.o., se sídlem Domažlická 521/101, 318 00 Plzeň - Skvrňany, IČO: 290 85 373 (dále jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 téhož zákona prováděl dne 23. srpna 2017 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Nebušice, v ulici Nad Želivkou, u nemovitosti č. p. 609 prostřednictvím najatého stroje zemní práce, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25, a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně, se podle ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), **zastavuje.**

II. Podle ust. § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se poškozenému, společnosti Pražská plynárenská Distribuce, a.s., členu koncernu Pražská plynárenská, a.s., se sídlem U Plynárny 500, 145 08 Praha 4, IČO: 274 03 505, (dále jen „poškozený“), **nárok na náhradu škody nepřiznává a poškozený se s tímto nárokem odkazuje na soud.**

III. Podle ust. § 95 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se poškozenému **nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Úvod

Dne 15. června 2018 zahájil Energetický regulační úřad (dále také „Úřad“ či „správní orgán“) doručením Oznámení o zahájení správního řízení č. j. 05313-6/2018-ERU ze dne 14. června 2018 (dále jen „oznámení o zahájení řízení“) správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly vedené pod sp. zn. 11542/2017-ERU a zahájené dne 9. listopadu 2017 podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů.

II. Kontrolní zjištění

Předmětem kontroly bylo dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 5. března 2018 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 11542-15/2017-ERU. Kontrolou bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení prováděl dne 23. srpna 2017 v katastrálním území Nebušice, v ulici Nad Želivkou, u nemovitosti č. p. 609, v blízkosti plynárenského zařízení - středotlaké plynovodní přípojky IPE DN 25 (dále také „plynovodní přípojka“ či „plynárenské zařízení“) činnost, v jejímž důsledku došlo v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto energetického zařízení.

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole neuplatnil účastník řízení žádné námitky.

III. Průběh správního řízení (na I. stupni)

Dne 30. května 2018 byl do správního spisu vložen kontrolní spis sp. zn. 11542/2017-ERU, o čemž byl vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 05313-2/2018-ERU.

Správní orgán výzvou ze dne 1. června 2018, č. j. 05313-3/2018-ERU, doručenou dne 4. června 2018, vyzval poškozeného o možnosti uplatnit nárok na náhradu škody. Dne 6. června 2019 obdržel správní orgán vyjádření poškozeného z téhož dne ohledně uplatnění nároku na náhradu škody ve výši 105 942 Kč.

Správní orgán v souladu s ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky zahájil dne 15. června 2018 doručením oznámení o zahájení řízení účastníku řízení správní řízení. Zároveň s oznámením o zahájení řízení byl účastník řízení vyzval o možnosti nahlížet do spisu, požádat o nařízení ústního jednání a vyjádřit se k podkladům.

Poškozený byl o zahájení správního řízení a o možnosti zažádat o nařízení ústního jednání informován sdělením ze dne 19. června 2018, č. j. 05313-7/2018-ERU, které mu bylo doručeno dne 20. června 2018.

Dne 25. června 2018 byl Úřadu doručen přípis poškozeného z téhož dne, ve kterém zopakoval výši uplatněného nároku na náhradu škody a uvedl, že nepožaduje nařízení ústního jednání.

Dne 14. srpna 2018 zaslal správní orgán účastníku řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit aktuální majetkové poměry, č. j. 05313-9/2018-ERU, které mu bylo doručeno dne 15. srpna 2018. Úřad účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit své majetkové poměry. Současně účastníka řízení vyrozuměl o tom, co tvoří podklad rozhodnutí ve věci. Účastník řízení na toto vyrozumění nijak neodpověděl.

Dne 26. září 2018 zaslal správní orgán účastníku řízení Výzvu k doplnění tvrzení, č. j. 05313-10/2018-ERU, kterou ho vyzval ke sdělení, kdo byl zaměstnavatelem pana Jiřího Vozabule a jakou činnost a na základě čích pokynů vykonával v místě vzniku poškození plynárenského zařízení.

Dne 4. října 2018 byl Úřadu doručen přípis účastníka řízení ze dne 1. října 2018, ve kterém uvedl, že pan [REDAKCE] jednorázově dovezl stavební materiál na stavbu a byl zaměstnancem společnosti REMVIKO k.s., se sídlem Muchova 240/6, Dejvice, 160 00 Praha 6, IČO: 263 59 324 (dále jen „společnost REMVIKO k.s.“).

Úřad vydal dne 5. prosince 2018 rozhodnutí č. j. 05313-12/2018-ERU, kterým uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, za který mu uložil pokutu ve výši 16 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Nárok na náhradu škody nebyl poškozenému přiznán. Rozhodnutí bylo účastníku řízení i poškozenému doručeno dne 5. prosince 2018.

IV. Řízení o rozkladu (na II. stupni)

Účastník řízení podal dne 12. prosince 2018 proti rozhodnutí Úřadu ze dne 5. prosince 2018, č. j. 05313-12/2018-ERU (dále jen „napadené rozhodnutí“), rozklad, ve kterém navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení. Účastník řízení argumentoval, že plynárenské zařízení nebylo uloženo ve správné hloubce, nebylo obsypáno pískem ani označeno výstražnou fólií. Plynárenské zařízení se nacházelo pod asfaltovou vrstvou pozemní komunikace, kterou nebylo možné odstranit jinak než frézou. K vlastnímu poškození došlo při přejetí odfrézovaného povrchu vozidlem, které patřilo společnosti REMVIKO k.s. a řídil jej pan [REDAKCE], zaměstnanec společnosti REMVIKO k.s.. Účastník řízení proto odmítal zodpovědnost za spáchání přestupku.

Dne 17. září 2019 vydal Úřad rozhodnutí o rozkladu č. j. 05313-17/2018-ERU (dále jen „rozhodnutí o rozkladu“), kterým bylo zrušeno napadené rozhodnutí, a věc byla vrácena prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání.

V rozhodnutí o rozkladu Rada Úřadu (dále jen „Rada“) odmítla tvrzení účastníka řízení, že nezodpovídal za činnost pana [REDAKCE], protože ten byl osobou použitou ve smyslu ust. § 20 odst. 2 písm. e) zákona o odpovědnosti za přestupky a jeho jednání bylo přiřitatelné účastníku řízení. Rada ale neseznala dostatečně přezkoumatelným závěr, že se měl účastník řízení zdržet přejíždění nad plynárenským zařízením vozidly. Účastník řízení

na základě stanoviska správce plynárenského zařízení neočekával uložení plynárenského v hloubce méně než 0,5 m pod povrchem a vozidlo, které poškození plynárenského zařízení způsobilo, nebylo první, které nad plynárenským zařízením přejíždělo. Rada rovněž nepokládala za jednoznačně prokázanou materiální stránku přestupku, protože následkem porušení plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky plynu pouze jednomu zákazníkovi a to v nočních hodinách.

V. Nové projednání věci (na I. stupni)

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu s ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-05313/2018-ERU ke dni vydání tohoto usnesení, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto usnesení úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

Jelikož správní orgán v rámci nového projednání věci do spisu nedoplňoval žádné nové podklady, ke kterým by bylo třeba vyjádření účastníka řízení a s nimiž by se musel účastník řízení nově seznamovat, nevyzýval opětovně účastníka řízení ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Uvedené právo se totiž v daném typu řízení s jedním účastníkem zahájeném z moci úřední nevztahuje na důkazy předložené účastníkem řízení, ale na podklady obstarané a shromážděné správním orgánem. Týká se dále podkladů rozhodnutí, nikoliv např. úkonů v řízení. Do správního spisu však žádné nové podklady doplňovány nebyly a účastník řízení nadto o úkonech v řízení byl informován, když mu poslední úkon, tj. rozhodnutí o rozkladu, byl doručen.

VI. Popis skutkového stavu

Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 6 ze dne 21. listopadu 2012, č. j. [REDAKCE], které nabylo právní moci dne 28. listopadu 2012, bylo vydáno stavební povolení pro stavbu „Stavba č. 0204 TV Nebušice – etapa 0001 KOMUNIKACE I – 2. část – oprava a úpravy komunikace v ulici Nad Želivkou, Praha – Nebušice včetně doplnění odvodnění komunikace, veřejného osvětlení a terénních úprav, Praha, Nebušice, Nad Želivkou“ (dále jen „stavba“). Stavebníkem bylo Hlavní město Praha, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město, IČO: 000 64 581 (dále jen „stavebník“), zastoupený společností ZAVOS s.r.o., se sídlem Vinohradská čp.2516/28, 120 00 Praha 2, IČO: 602 03 013 (dále jen „zástupce stavebníka“).

Účastník řízení prováděl stavební práce na stavbě na základě Zakázkového listu č. [REDAKCE] coby dodavatel pro společnost SWIETELSKY stavební s.r.o., se sídlem Pražská tř. 495/58, České Budějovice 3, 370 04 České Budějovice, IČO: 480 35 599 coby odběratele. Pracoviště bylo účastníku řízení předáno dne 13. června 2017.

Poškozený coby správce plynárenského zařízení vydal dne 29. března 2017 pro stavbu pro zástupce stavebníka stanovisko zn. [REDAKCE]. Dle bodu 9 stanoviska se stavební a výkopové práce ve vzdálenosti menší než 1 metr od plynárenského zařízení smějí provádět pouze ručně. Platnost tohoto stanoviska byla 2 roky od jeho vydání, v době porušení plynárenského zařízení (dne 23. srpna 2017) tedy bylo platné.

Přesná poloha plynárenského zařízení byla vytyčena společností PYŠEK zeměměřické práce, s.r.o., se sídlem Bezinkova 247/36, 31200 Plzeň, IČO: 279 69 541, v místě provádění stavebních prací ve dnech 13. června, 11. července a 10. srpna 2017, přístrojem Trimble S3, o čemž byl dne 14. srpna 2017 vyhotoven protokol [REDAKCE].

Dne 23. srpna 2017 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Nebušice, v ulici Nad Želivkou, u nemovitosti č. p. 609 k poškození plynovodní přípojky.

Dle fotodokumentace, která je součástí kontrolního spisu, účastník řízení provedl odebrání vrstvy komunikace na úroveň, při které následně došlo k poškození předmětného plynárenského zařízení. Plynárenské zařízení nebylo obsypáno pískem ani označeno bezpečnostní folií.

Dle vyjádření účastníka řízení ze dne 21. listopadu 2017 bylo plynárenské zařízení uloženo téměř pod povrchem a poškození bylo způsobeno přejetím kolem vozu. Vůz řídil pan [REDAKCE]. Účastník řízení odmítl způsobení škody na plynárenském zařízení a nezaplatil poškozenému vystavenou fakturu.

Dle vyjádření účastníka řízení ze dne 13. prosince 2017, byl výše zmíněný vůz pronajatý od pronajímatele. Veškeré práce na stavbě prováděl účastník řízení, pouze práce na veřejném osvětlení prováděl subdodavatel.

Dle vyjádření účastníka řízení ze dne 23. ledna 2018 pan [REDAKCE] není zaměstnancem účastníka řízení. Vůz, který řídil a který způsobil poškození plynárenského zařízení, byl předmětem nájemní smlouvy mezi společností REMVIKO k.s. a účastníkem řízení ze dne 1. června 2017. Dle této smlouvy byl účelem nájmu výkon podnikání účastníka řízení.

Dle vyjádření účastníka řízení ze dne 4. října 2018 byl dne 23. srpna 2017 pan [REDAKCE] [REDAKCE] zaměstnancem společnosti REMVIKO k.s. a na stavbu jednorázově dovezl materiál.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. Dle vyjádření poškozeného ze dne 7. února 2018 nebyla technologická ztráta plynu stanovena, protože se jednalo o velmi malou prasklinu, která byla částečně zasypána zeminou. Dodávka plynu byla přerušena jednomu konečnému zákazníkovi.

VII. Právní hodnocení

VII. I. Použitá právní úprava

Dle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

V daném případě je rozhodné datum 23. srpna 2017, tedy den, kdy došlo k porušení plynárenského zařízení.

Správní orgán nejprve uvádí, že ke dni 1. července 2017 vstoupil v účinnost zákon o odpovědnosti za přestupky, který podle § 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, upravuje podmínky odpovědnosti za přestupek, druhy správních trestů a ochranných opatření a zásady pro jejich ukládání, postup před zahájením řízení o přestupku a postup v řízení o přestupku.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném do 30. listopadu 2018 (dále jen „tehdejší zákon o odpovědnosti za přestupky“) a energetický zákon.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od nabytí své účinnosti dvakrát novelizován, nejnověji s účinností ode dne 1. ledna 2019. Energetický zákon byl v době od spáchání vytýkaného jednání účastníkem řízení novelizován taktéž dvakrát, nejnověji rovněž s účinností od 1. ledna 2019.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal všechna relevantní ustanovení energetického zákona i jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, tak též jejich trestnost z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorií přestupku. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákona pozdějšího a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona a tehdejšího zákona o odpovědnosti za přestupky).

VII. II. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8 až 10 nebo § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval porušením zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

VII. III. Právní posouzení skutku

V projednávaném případě je znakem skutkové podstaty přestupku poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně) vedoucího k poškození plynárenského zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě bylo poškození plynárenského zařízení způsobeno vozem, který měl účastník řízení v pronájmu pro výkon jeho podnikání. Účastník řízení během kontroly uvedl, že prováděl všechny práce na stavbě, vyjma prací na veřejném osvětlení.

Dle ust. § 20 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je právnická osoba pachatelem přestupku, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby,

kteřá se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby. Dle ust. § 20 odst. 2 písm. e) se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, fyzická osoba, kterou právnická osoba používá při své činnosti. Tudíž i když pan [REDAKCE] nebyl zaměstnancem účastníka řízení, byl řidičem vozidla, které účastník řízení používal při výkonu své podnikatelské činnosti, a poškození plynárenského zařízení způsobil při dovážce materiálu na stavbu prováděnou účastníkem řízení, z čehož správní orgán dovozuje, že jeho jednání je přičitatelné účastníku řízení.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a jakým způsobem účastník řízení stavební práce v ochranném pásmu prováděl. Ze spisu i z vyjádření účastníka řízení vyplývá, že účastník řízení věděl, že práce provádí v ochranném pásmu zařízení plynárenské soustavy, neboť měl k dispozici vyjádření poškozeného [REDAKCE] ze dne 29. března 2017 a bylo provedeno vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu.

VII. IV. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že v daném případě došlo k porušení povinnosti v ochranném pásmu i mimo ně provádět činnosti tak, aby nedošlo k poškození plynárenské soustavy, stanovené ust. § 68 odst. 3 energetického zákona a byly tak naplněny formální znaky přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135 i ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro přestupky. Podstatou přestupků je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako přestupek, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka přestupku a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě došlo k porušení středotlaké plynovodní přípojky, tedy, z hlediska energetického, zařízení menšího významu. Při jejím porušení nedošlo k úniku zemního plynu do ovzduší a přerušeni dodávky plynu pouze jednomu konečnému zákazníkovi. K poškození plynárenského zařízení navíc přispělo i jeho uložení v rozporu s normou ČSN.

Výše uvedené skutečnosti poukazují na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení, nicméně tato společenská škodlivost dle správního orgánu

nedosahuje takové míry intenzity, aby odůvodňovala závěr o naplnění materiální stránky přestupku dle ust. § 91 odst. 1 písm. o) energetického zákona (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je nižší než nepatrná).

VII. V. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se také zabýval otázkou, zda v případě, že by byla splněna materiální stránka, zda by nebyly naplněny podmínky uvedené v ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy podmínky, že účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil.

Z podkladů, které má správní orgán k dispozici, zejména vyjádření účastníka řízení a jím doložené dokumenty, vyplývá, že účastník řízení vynaložil veškerou možnou snahu, aby k porušení plynárenského nedošlo, když měl před zahájením prací zajištěno jak stanovisko, tak i vytyčení umístění plynárenského zařízení. Z fotodokumentace je patrné, že plynovodní přípojka nebyla opatřena ani pískovým obsypem a ani ochrannou fólií a hloubka jejího uložení neodpovídala. K poškození plynárenského zařízení navíc došlo přejetím vozidla nad plynárenským zařízením, tedy nikoliv prováděním zemních prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení.

Na základě těchto skutečností lze konstatovat, že účastník řízení vynaložil veškerou možnou snahu, aby uvedenému jednání zabránil, a i přesto došlo k poškození plynárenského zařízení, tedy že nastala objektivní zákonem předvídaná situace, která splňuje podmínky pro liberaci účastníka řízení za uvedené jednání.

Lze tak uzavřít, že v případě, kdy by byla naplněna materiální stránka přestupku, která však naplněna není, jak již uvedl správní orgán v bodě VII. IV. tohoto rozhodnutí, tak správní orgán došel k závěru, že jsou splněny podmínky pro liberaci účastníka řízení za spáchané jednání.

VII. VI. Zastavení správního řízení

Aby mohl správní orgán postihnout pachatele za spáchaní přestupku, musí být naplněna jak formální, tak i materiální stránka vytýkaného přestupku. V daném případě dospěl správní orgán k závěru, že vytýkané jednání účastníka řízení ze dne 23. srpna 2017 sice naplnilo formální stránku přestupku dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, nenaplnilo ale materiální stránku uvedeného přestupku. V případě, kdy by byla naplněna materiální stránka přestupku, která však naplněna není, jak již uvedl správní orgán v bodě VII. IV. tohoto rozhodnutí, tak správní orgán došel k závěru, že jsou splněny podmínky pro liberaci účastníka řízení za spáchané jednání.

Je tedy nutné konstatovat, že jednání účastníka řízení není přestupkem dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, a proto správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení, tj. o zastavení správního řízení vedeného s účastníkem řízení pod sp. zn. OSR-05313/2018-ERU podle ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky.

VIII. Náhrada škody

Poškozený uplatnil v souladu s ust. § 70 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky u správního orgánu podáním ze dne 6. června 2018 nárok na náhradu škody ve výši 105 942 Kč. Dle vyčíslení škody č. 201729 ze dne 18. září 2017, které bylo předloženo během kontroly, byly náklady související se vzniklou škodou rozepsány následovně:

ohledání a zajištění místa škodní události		
počet odpracovaných hodin		6,3
hodinová sazba		
počet výjezdů		1
cena za 1 výjezd		
oprava havárie		
práce technika provozu oprav		
počet odpracovaných hodin		9
hodinová sazba		
administrativní činnost		
počet odpracovaných hodin		1
hodinová sazba		
protokol o technologické spotřebě zemního plynu	0 Kč	
Ostatní	0 Kč	

Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán neshledal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku, o nároku poškozeného o náhradě škody rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tedy poškozeného odkázal na soud. Ze stejného důvodu nepřiznal ve výroku III. tohoto rozhodnutí správní orgán poškozenému právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí (usnesení) lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí (usnesení), nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí (usnesení) připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Tecl, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava